

Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine ait kanun tasarısının Millet Meclisince kabul olunan metni ve Cumhuriyet Senatosu Anayasa ve Adalet, Millî Savunma ve Bütçe ve Plân komisyonları raporları (Millet Meclisi 1/181; Cumhuriyet Senatosu 1/1127)

(Not : Millet Meclisi S. Sayısı : 132)

Millet Meclisi
Genel Sekreterliği
Kanunlar Müdürlüğü
Sayı : 906

17 . 6 . 1970

CUMHURİYET SENATOSU BAŞKANLIĞINA

Millet Meclisinin 16 . 6 . 1970 tarihli 104 ncü Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek işari oy ile kabul edilen, Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine ait kanun tasarısı, dosyası ile birlikte sunulmuştur.

Saygılarımla,

Ferruh Bozbeyli
Millet Meclisi Başkanı

Not : Bu tasarı 21 . 1 . 1970 tarihinde Başkanlıkça İlk Komisyona havale edilmiş ve Genel Kurulun 16 . 6 . 1970 tarihli 104 ncü Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek kabul edilmiştir. (Millet Meclisi S. Sayısı : 132)

Anayasa ve Adalet Komisyonu raporu

Cumhuriyet Senatosu
Anayasa ve Adalet Komisyonu
Esas No. : 1/1127
Kayıt No. : 43

24 . 6 . 1970

Yüksek Başkanlığa

Millet Meclisinin 16 Haziran 1970 tarihli 104 ncü Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek işari oy ile kabul edilen, Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine ait kanun tasarısı, Millet Meclisi Başkanlığının 17 Haziran 1970 tarihli ve 906 sayılı yazıları ile Cumhuriyet Senatosu Başkanlığına gönderilmekle Komisyonumuzun 24 Haziran 1970 tarihli Birleşiminde Hükümet adına Millî Savunma Bakanı Ahmet Topaloğlu da hazır bulunduğu halde tetkik ve müzakere olundu.

I - Tasarı, 9 Temmuz 1961 tarihli ve 334 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının «VIII nei Millî Savunma a) Başkomutanlık ve Genelkurmay Başkanlığı.» maddesi gereğince ve bu madde ile tesis olunan esaslar dairesinde Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerinin anılan maddenin 4 ncü fıkrasında emredildiği üzere kanunî bir düzenlemeye tabi tutulmasını öngörmektedir.

1961 Anayasasının sözü edilen 110 ncu maddesinin 2 nci fıkrasında, millî güvenliğin sağlanmasından ve Silâhlı Kuvvetlerin savaşa hazırlanmasından Türkiye Büyük Millet Meclisine karşı Bakanlar Kurulunun sorumlu olacağı; 3 ncü fıkrasında Genelkurmay Başkanının Silâhlı Kuvvetlerin komutanı olduğu ve nihayet 4 ncü fıkrasında da Genelkurmay Başkanının Bakanlar Kurulunun teklifi üzerine Cumhurbaşkanınca atanacağı, görev ve yetkilerinin kanunla düzenleneceği ve Genelkurmay Başkanının bu görev ve yetkilerinden dolayı Başbakana karşı sorumlu bulunacağı hüküm altına alınmıştır.

Tasarının gerekçesinde de ifade edildiği üzere Türkiye Cumhuriyeti Genelkurmay başkanlarının görev ve yetkileri sorunu, Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluşundan günümüze kadar yürürlükte bulunan anayasaların ilgili hükümleri muvacehesinde çeşitli düzenlemeler geçirmiştir.

1961 Anayasası, Genelkurmay Başkanının görev ve yetkileri konusunda 1924 Anayasasından farklı hüküm ifade ettiği ve bâzı esasları bizzat tesbit ettiği cihetle 1924 Anayasası esaslarında kanunla düzenlenen Genelkurmay Başkanının görev ve yetkileri sorununun, arz edilen Anayasa hükümleri muvacehesinde yeniden ele alınması ve Anayasaca öngörüldüğü gibi bir kanuni düzenlemeye tabi kılınması zorunlu bir mahiyet kazanmıştır.

1924 Anayasasına göre çıkartılan kanunların ihtiva ettiği esaslardan farklı olarak 1961 Anayasası millî güvenliğin sağlanmasından ve Silâhlı Kuvvetlerin savaşa hazırlanmasından Türkiye Büyük Millet Meclisine karşı Bakanlar Kurulunun sorumlu olacağını ve Silâhlı Kuvvetler Komutanı olan Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerinden ötürü Başbakana karşı sorumlu olacağını hükme bağlamakla yapılacak kanuni düzenlemenin esaslarını bizzat tayin ve tesbit etmiştir.

Arz edilen Anayasaca öngörülen yeni esaslar dâhilinde yapılan düzenleme neticesinde yürürlükte bulunan bu alanı düzenlemeye ilişkin kanunların iptali durumuyla karşılaşılms ve bu kanun hükümleri Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir.

İşbu tasarı, arz edilen zaruretler sonucunda ve Anayasaya uygun bir kanuni düzenlemeyi gerçekleştirmek üzere getirilmiştir.

Tasarının hareket noktası, Anayasanın 110 ncu maddesinin Temsilciler Meclisi ve Millî Birlik Komitesi tutanaklarında en açık şekilde hükme bağlandığı üzere Genelkurmay Başkanının barışta ve savaşta Silâhlı Kuvvetlerin komutanı olduğu ve eski Anayasa düzeninden farklı olarak da görev ve yetkilerinden ötürü Başbakana karşı sorumlu olması keyfiyetidir.

Arz edilen gerekçelerle getirilen ve belirtilen esasları ihtiva eden tasarı Komisyonumuzca da benimsenmiştir.

II - Millet Meclisi metninin 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ve 11 nci maddeleri Komisyonumuzca da aynen kabul edilmiştir.

Komisyonumuzca da aynen kabul edilen Millet Meclisi metninin 4 ncü maddesine esas, Genelkurmay Başkanının bakanlıklarla, dairlerle ve kurullarla olan doğrudan doğruya temaslarının ancak görev ve yetkilerini düzenliyen kanun esaslarında olabileceği ve Genelkurmay Başkanının atanmasını düzenliyen, Millet Meclisi metninin 8 nci maddesi de, Genelkurmay Başkanının kuvvet komutanlıklarını yapmakta olan komutanlar arasından da atanabileceği belirtilmekle kabul edilmiş ve bu hususların bir açıklama olarak rapora derci kararlaştırılmıştır.

III - Tasarının mahiyet ve önemine binaen Genel Kurulda öncelik ve ivedilikle görüşülmesi hususunda istemde bulunulması da karar altına alınmıştır.

Genel Kurulun tasviplerine arz olunmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Bu raporda Başkan ve Sözcü
Samsun
R. Rendeci

Kâtip
Tokat
Muhâlif olduğum hususlar hakkındaki yazım eklidir. Söz hakkım saklıdır
Z. Betül

Bahkesir
N. Demirel

Bitlis
O. Kürümoğlu

Gaziantep
İ. Tevfik Kutlar

İstanbul
Söz hakkım mahfuzdur. Muhale-
fetim eklidir.
E. Özden

Konya
S. Çumralı

Rize
O. Mecdi Agun

Sakarya
M. Tıǧlı

Cumhurbaşkanınca S.Ü.
H. Aydınler

Muhalefet şerhi

Anayasanın 110 ncu maddesinin 3 ncü fıkrası (Genelkurmay Başkanı, Silâhlı Kuvvetlerin Komutanıdır) diye yazılıdır.

Halbuki görüşülen tasarının 1 nci maddesinin 2 nci fıkrasında (Barışta ve savaşta) kelimeleri ilâve edilmiştir.

Anayasanın sarîh hükmünün teşmil ve tevsii mümkün olmadığından bu fıkranın Anayasaya aykırı olduğu mülahazasındayım.

Ayrıca tasarının 4 ncü maddesi çok geniş tutulmuştur. Maddenin tahririnde yazıldığı şekilde tashih edilmesi mütalâasındayım.

24 . 6 . 1970

İstanbul
Ekrem Özden

Muhalefet şerhi

1. Anayasamızın 110 ncu maddesinin 3 ncü fıkrasında aynen (Genelkurmay Başkanı, Silâhlı Kuvvetlerin Komutanıdır.) denilmektedir.

Yurdumuz ya barış ya da savaş halinde olabileceğine göre bu hükümden, Genelkurmay Başkanının, hem barışta hem de savaşta Silâhlı Kuvvetlerin Komutanı olduğu anlamı açıkça anlaşılır. Anayasada bir hüküm ne şekilde ifade edilmiş ise, Anayasaya istinaden çıkarılan kanunlarda da aynı şekilde ifade edilmesi mevzuat hiyerarşisine uyma ve kanun yapma usulü bakımından daha uygundur. 5398 sayılı Kanunun birinci maddesinin Anayasa Mahkemesi tarafından 14 . 4 . 1966 tarih, 1963/67 esas ev 1966/19 karar sayılı karar ile iptal edilmesi, o maddede yanlış olarak Genelkurmay Başkanının sadece barışta Silâhlı Kuvvetlerin Komutanı olduğunun ifade edilmesinden ileri gelmiştir. Bu nedenle birinci maddenin ikinci fıkrasının (Genelkurmay Başkanı, Silâhlı Kuvvetlerin Komutanıdır.) şeklinde değiştirilmesi lâzımdır.

2. 4 ncü maddedeki (Kuruluşlarla) sözcüğü yerine de (Kuruluşlar aracılığı ile) demek, hükme, açıklık verme ve maksadı doğru ifade etme bakımından daha uygundur.

Cumhuriyet Senatosu
Tokat Üyesi
Zihni Betil

Millî Savunma Komisyonu raporu

Cumhuriyet Senatosu
Millî Savunma Komisyonu
Esas No. : 1/1127
Kayıt No. : 7, Karar No. : 5

1 . 7 . 1970

Yüksek Başkanlığa

Millet Meclisi Genel Kurulunun 16 . 6 . 1970 tarih ve 104 nü Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek kabul edilen Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine dair kanun tasarısı 25 . 6 . 1970 tarihinde Komisyonumuza havale edilmiş, Komisyonumuz da 29 . 6 . 1970 Pazartesi saat 10 da, Genelkurmay Başkanlığı Teşkilât Dairesi Başkanı Tümgeneral Abdullah Kuloğlu, Millî Savunma Bakanlığı Kanunlar Dairesi Başkanı Hâkim Albay Sait Acar ve Millî Savunma Bakanlığı Kanunlar Dairesinden Doçent Asteğmen Ergun Özbudun da hazır bulunduğu halde toplanmış ve mezkûr tasarı müzakere edilmiştir.

Tasarı genel olarak 1961 tarihli ve 334 sayılı Anayasamızın bir gereği ve bir zaruretin icabı olarak getirilmiş olduğu yapılan tetkiklerden ve müzakerelerden anlaşılmıştır. Şöyle ki :

1961 tarihli Anayasamızın 110 neu maddesi Genelkurmay Başkanının Silâhlı Kuvvetlerin Komutanı olduğunu belirtmiş, kendisinin Bakanlar Kurulunun teklifi üzerine Cumhurbaşkanınca atanacağı, görev ve yetkilerinden dolayı Başbakanı karşı sorumlu olacağını belirtmiştir. Anayasamızın 110 neu maddesinde zikredilen Genelkurmay Başkanının yetki ve görevlerine mütedair Kanun henüz çıkmamıştır. Diğer yandan Genelkurmay Başkanlığını Millî Savunma Bakanlığına bağlayan 30 Mayıs 1949 tarih ve 5398 sayılı Kanunun ilk üç maddesi Anayasa Mahkemesince iptal edilmiştir. Bu sebeple Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerini Anayasaya uygun şekilde düzenliyen bir kanun çıkarılması gerçekten zaruri bir hal almıştır.

Yine Millî Savunma Bakanlığı ile ilgili olarak Yasama Meclislerine sunulan diğer bir tasarı ile getirilen birtakım görev ve yetkiler de bu kanunun çıkarılmasını gerekli kılmaktadır.

Arz edilen bu gerekçeler nedeniyle tasarı Komisyonumuzca bütünüyle uygun ve zaruri mütalâa edilmiştir.

Netice olarak Komisyonumuz Millet Meclisi metninin 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ve 11 nci maddelerini aynen kabul etmiştir.

Cumhuriyet Senatosu Genel Kurulunun tasviplerine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan İstanbul (Söz hakkım mahfuz) <i>T. Arıburun</i> Kâtip Samsun <i>H. Enver Işıklar</i>	Başkanvekili İstanbul C. Yıldırım (Bulunmadı) Afyon K. K. Şenocak (Bulunmadı) İzmir <i>O. Kor</i>	Sözcü Burdur <i>F. Kınaytürk</i> Çorum M. Şevket Özçetin (Bulunmadı) Aydın H. Goral (Bulunmadı) Cumhurbaşkanınca S. Ü. <i>F. Korutürk</i>
İçel <i>T. Özdoğay</i> Van <i>F. Melen</i>	Tabii Üye F. Özdişlek (Bulunmadı)	

Bütçe ve Plân Komisyonu Raporu

Cumhuriyet Senatosu
Bütçe ve Plân Komisyonu
Esas No. : 1/1127
Karar No. : 76

7 . 7 . 1970

Yüksek Başkanlığa

Millet Meclisinin 16 . 6 . 1970 tarihli 104 ncu Birleşiminde öncelik ve ivedilikle görüşülerek işari oy ile kabul edilen, Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine ait kanun tasarısı, Komisyonumuzun 7 Temmuz 1970 tarihli 19 ncu Birleşiminde, ilgili Hükümet temsilcileri de hazır buldukları halde tetkik ve müzakere olundu.

I - Tasarı, Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerinin, Anayasanın 110 ncu maddesinde tesbit edilen esaslar çevresinde kanuni bir düzenlemeye tabi tutulmasını öngörmektedir.

Genelkurmay Başkanlığı ile Millî Savunma Bakanlığının görev ve yetkilerinin tarihi gelişimi, Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluşundan günümüze kadar çeşitli safhalar göstermiştir.

1. Büyük Millet Meclisi Hükümeti devresinde, 2 Mayıs 1336 tarihli Büyük Millet Meclisi İcra Vekillerinin Sureti intihabına dair 3 sayılı Kanunla, her iki organ ayrı birer bakanlık halinde kurulmuş; bunlardan Erkânı Harbiyei Umumiye Vekâleti, Silâhlı Kuvvetlerin harekât, eğitim ve istihbarat hizmetlerini; Millî Müdafaa Vekâleti de Türk ordularının personel, seferberlik, ikmal ve idare hizmetlerini yürütmüştür. Bu devrede, iki organ arasındaki koordinasyonu Başkumandanlık müessesesi sağlamıştır.

2. 1924 Anayasası devresinde Genelkurmay Başkanlığı ile Millî Savunma Bakanlığı arasındaki ilişkiler çeşitli safhalarda değişik şekiller almıştır.

Erkânı Harbiyei Umumiye Vekâleti, 3 Mart 1340 tarih ve 429 sayılı Kanunla kaldırılmış ve ve Cumhurbaşkanına adına ordunun barışta emir ve komutasına memur en yüksek askerî makam olmak görevlerinde bağımsız bulunmak üzere, Erkânı Harbiyei Umumiye Riyaseti kurulmuştur. Erkânı Harbiyei Umumiye Reisi, Başbakanın inhası ve Cumhurbaşkanının onayı ile atanmakta ve görevine ilişkin konularda her Bakanlıkla muhabere edebilmektedir. Aynı kanun, Türkiye Büyük Millet Meclisi önünde askerî bütçenin sorumluluğunu Millî Savunma Bakanına bırakmıştır. Bu devrede Genelkurmay Başkanlığı, genellikle bir plânlama organı rolü oynamış; harekât, eğitim ve istihbarat konularında Silâhlı Kuvvetlere emir ve kumanda etmiş; Millî Savunma Bakanlığı ise, personel, ikmal ve idare hizmetlerini yürütmüştür.

5 Haziran 1944 tarih ve 4580 sayılı Kanun, Genelkurmay Başkanlığının sahip bulunduğu bağımsız statüyü değiştirmiş ve bu makamı Başbakanlığa bağlamıştır. Bu kanuna göre Genelkurmay Başkanlığı barışta Başbakanına bağlı ve emir ve komutadan ona karşı sorumludur. Başbakan ise, barışta Genelkurmay işlerinden ve barış ve savaşta harb kuvvetlerinin emir ve komutası işlerinden Büyük Millet Meclisine karşı sorumludur. Diğer taraftan, atama usulünde de değişiklik yapılmış ve Genelkurmay Başkanının, Başbakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararı ile atanacağı belirtilmiştir.

4580 sayılı Kanunun çıkarılmasında, Genelkurmay Başkanlığının bağımsız durumunun uygulamada doğurduğu mahzurlar rol oynamış ve bu makamın «çok şümüllü olan uzun hazar yıllarındaki çalışmalarda, icabeden işlerdeki aksamalardan dolayı», Büyük Millet Meclisine karşı sorumlu olan bir mercie bağlanmasının zaruri olduğu sonucuna varılmıştır. Genelkurmay Başkanlığının Başbakanlığa bağlanışında, Genelkurmayın, memleketin topyekûn savaşa hazırlanması bakımından bütün Devlet teşkilâtının faaliyetleriyle ilgili teknik bir ihtisas heyeti ve makamı ve diğer bakanlıklarla müştereken çalışmak mecburiyetinin bulunması gibi sebepler göz önünde bulundurulmuştur.

4580 sayılı Kanunla tesis edilen bu sistem, 30 Mayıs 1949 tarih ve 5398 sayılı Kanunla tekrar değiştirilmiştir. 5398 sayılı Kanunun getirdiği en önemli değişiklik, Genelkurmay Başkanlığının, Millî Savunma Bakanlığına bağlanmasıdır. Bu kanun hükümlerine göre, Cumhuriyet Ordusunun hazırlanması ve idaresiyle vazifeli ve bu işlerden barışta ve seferde sorumlu olan Millî Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ile Bakanlık Müsteşarının idaresi altındaki daireleri ihtiva eder. Bakanlık, ordunun personel, haber alma, harekât, eğitim, seferberlik ve ikmal işlerini Genelkurmay Başkanlığı vasıtasıyla; bunların dışındaki hizmetleri de müsteşarlık vasıtasıyla yürütür. Genelkurmay Başkanının atanması ve değiştirilmesi ise, Millî Savunma Bakanının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararı ile yapılır.

3. 1961 Anayasası, millî güvenliğin sağlanmasından ve Silâhlı Kuvvetlerin savaşa hazırlanmasından, Türkiye Büyük Millet Meclisine karşı Bakanlar Kurulunu sorumlu kılmış; Genelkurmay Başkanını, Silâhlı Kuvvetlerin komutanı olduğunu belirtmiş; Başkanın, Bakanlar Kurulunun teklifi üzerine Cumhurbaşkanıca atanacağını, görev ve yetkilerinin kanunla düzenleneceğini ve Genelkurmay Başkanının bu görev ve yetkilerinden dolayı Başbakana karşı sorumlu olacağını ifade etmiştir.

Anayasanın bu hükmünde zikredilen ve Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerini düzenleyen kanun, henüz çıkmamıştır. Diğer taraftan, Genelkurmay Başkanlığını Millî Savunma Bakanlığına bağlayan 30 Mayıs 1949 tarih ve 5398 sayılı Kanunun ilk üç maddesinin, Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması, Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerini Anayasaya uygun şekilde düzenleyen bir kanun çıkarılmasını zaruret haline getirmiştir.

Bu zaruretlere sonucunda ve Anayasada tesbit edilen esaslar çerçevesinde kanuni bir düzenlemeyi gerçekleştirmek üzere hazırlanmış bulunan tasarı Komisyonumuzca da uygun mütalâa edilmiş ve benimsenmiştir.

II - Millet Meclisince kabul edilen maddeler Komisyonumuzca da aynen kabul edilmiştir.

III - Tasarının Genel Kurulda öncelik ve ivedilikle görüşülmesi hususunda istemde bulunulması kararlaştırılmıştır.

Genel Kurulun tasviplerine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan	Sözcü	Kâtip	
Ankara	Uşak	Konya	Ankara
Y. Köker	M. F. Atayurt	O. N. Canpolat	İ. Yetiş
		Toplantıda bulunamadı	Toplantıda bulunamadı
Aydın	Cumhurbaşkanıca S. Ü.	Edirne	Kütahya
İ. C. Ege	R. Üner	M. N. Ergeneli	İ. E. Erdinç
		Toplantıda bulunamadı	Toplantıda bulunamadı
Malatya	Manisa	Maraş	Tabii Üye
N. Akyurt	O. Karaosmanoğlu	A. Karaküçük	S. Özgür
			Toplantıda bulunamadı
	Trabzon	Urfa	
	A. Ş. Ağanolu	İ. E. Karakapıcı	
		Toplantıda bulunamadı	

MİLLET MECLİSİNİN KABUL
ETTİĞİ METİN

**Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine
ait kanun tasarısı**

I - Kuruluş ve komutanlık :

MADDE 1. — Silâhlı Kuvvetlerin teşkilâtı, kendi kuruluş ve kadrolarında gösterilir.

Genelkurmay Başkanı, barışta ve savaşta Silâhlı Kuvvetlerin Komutanıdır.

II - Görev, yetki ve sorumluluk :

MADDE 2. — Genelkurmay Başkanı, Silâhlı Kuvvetlerin savaşa hazırlanmasında; personel, istihbarat, harekât, teşkilât, eğitim, öğretim ve lojistik hizmetlerine ait ilke ve öncelikler ile anaprogramlarını tesbit eder.

Bunlardan;

a) İstihbarat, harekât, teşkilât, eğitim, öğretim ve tedarik dışındaki lojistik hizmetlerin; Kara, Deniz, Hava Kuvvetleri komutanlıkları ve Genelkurmay Başkanlığına bağlı kuruluşlar ile uygulanmasını sağlar.

b) Personel hizmetleri, özel kanunlarına göre yürütülür.

c) Lojistik tedarik hizmetleri için, tesbit etmiş olduğu ilke, öncelik ve anaprogramları, bu hizmetleri yürütmeye olan, Millî Savunma Bakanlığına bildirir.

MADDE 3. — Uluslararası yapılacak anlaşma ve andlaşmaların askerî yönlerinin tâyininde ve uygulama esaslarının tesbitinde Genelkurmay Başkanının mütalâası alınır. Gerektiğinde bu toplantılara katılır veya temsilei gönderir.

MADDE 4. — Genelkurmay Başkanı; şahsan veya yetkili kılacağı kişi ve kuruluşlarla, görev ve yetkilerine ait konularda, ilgili bakanlıklar, daireler ve kurumlar ile doğrudan yazışma yapabilir ve temaslarda bulunabilir.

MADDE 5. — Genelkurmay Başkanına özel kanunlar ile verilen görev ve yetkiler saklıdır.

MADDE 6. — Genelkurmay Başkanı, hizmetlerin yürütülmesinde Millî Savunma Bakanlığı ile işbirliği yapar.

ANAYASA VE ADALET KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine
ait kanun tasarısı**

MADDE 1. — Millet Meclisi metninin 1 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Millet Meclisi metninin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Millet Meclisi metninin 3 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Millet Meclisi metninin 4 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Millet Meclisi metninin 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Millet Meclisi metninin 6 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MİLLÎ SAVUNMA KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine
ait kanun tasarısı

MADDE 1. — Millet Meclisi metninin 1 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Millet Meclisi metninin 2 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Millet Meclisi metninin 3 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Millet Meclisi metninin 4 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Millet Meclisi metninin 5 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Millet Meclisi metninin 6 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

BÜTÇE VE PLÂN KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

Genelkurmay Başkanının görev ve yetkilerine
ait kanun tasarısı

I - Kuruluş ve komutanlık :

MADDE 1. — Millet Meclisi metninin 1 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

II - Görev, yetki ve sorumluluk :

MADDE 2. — Millet Meclisi metninin 2 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Millet Meclisi metninin 3 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Millet Meclisi metninin 4 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Millet Meclisi metninin 5 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Millet Meclisi metninin 6 neî
maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millet Meclisinin kabul ettiği metin)

MADDE 7. — Genelkurmay Başkanı görev ve yetkilerinden dolayı Başbakana karşı sorumludur.

III - Atanma :

MADDE 8. — Genelkurmay Başkanı; Kara, Deniz veya Hava Kuvvetleri Komutanlığını yapmış general ve amiraller arasından, Bakanlar Kurulunun teklifi üzerine Cumhurbaşkanınca atanır.

Genelkurmay Başkanının başka bir göreve atanması veya emekliye ayrılması, atanmasındaki usule göre yapılır.

Genelkurmay Başkanlığının boşalması halinde, en geç 45 gün içinde atanma yapılır.

IV - Çeşitli hükümler :

MADDE 9. — Diğer kanunların bu kanuna aykırı olan hükümleri yürürlükten kaldırmıştır.

V - Yürürlük ve yürütme :

MADDE 10. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

(Anayasa ve Adalet Komisyonunun kabul ettiği metin)

MADDE 7. — Millet Meclisi metninin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Millet Meclisi metninin 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Millet Meclisi metninin 9 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Millet Meclisi metninin 10 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Millet Meclisi metninin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Millî Savunma Komisyonunun kabul ettiği metin)

MADDE 7. — Millet Meclisi metninin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Millet Meclisi metninin 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 9. — Millet Meclisi metninin 9 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 10. — Millet Meclisi metninin 10 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Millet Meclisi metninin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Bütçe ve Plân Komisyonunun kabul ettiği metin)

MADDE 7. — Millet Meclisi metninin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

III - Atanma :

MADDE 8. — Millet Meclisi metninin 8 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

IV - Çeşitli hükümler :

MADDE 9. — Millet Meclisi metninin 9 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

V - Yürürlük ve yürütme :

MADDE 10. — Millet Meclisi metninin 10 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Millet Meclisi metninin 11 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.